

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 20 listopada 2023 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Jarosław Matras (przewodniczący, sprawozdawca)

SSN Marek Pietruszyński

SSN Zbigniew Puskarski

Protokolant Małgorzata Czarторыska

w sprawie **M.S.**

skazanego z art. 286 § 1 k.k. i in.

po rozpoznaniu w Izbie Karnej na posiedzeniu

w dniu 20 listopada 2023 r.,

kasacji Prokuratora Generalnego na korzyść

od wyroku Sądu Rejonowego w Wejherowie

z dnia 31 sierpnia 2020 r., II K 675/20,

I. uchyla zaskarżony wyrok w pkt II;

II. nie uwzględnia wniosku obrońcy skazanego o zasądzenie kosztów obrony w postępowaniu kasacyjnym.

UZASADNIENIE

Wyrokiem nakazowym z dnia 31 sierpnia 2020 r. w sprawie II K 675/20 Sąd Rejonowy w Wejherowie skazał oskarżonego M.S. za przestępstwo z art. 286 § 1 k.k. w zw. z art. 12 § 1 k.k. na karę roku i 6 miesięcy ograniczenia wolności,

polegającą na wykonywaniu w tym czasie nieodpłatnej, kontrolowanej pracy na cele społeczne w wymiarze 20 godzin w stosunku miesięcznym. W tym wyroku, w pkt II, orzeczono wobec oskarżonego na podstawie art. 46 § 1 k.k. obowiązek naprawienia szkody poprzez zapłatę na rzecz (...). Sp. z o.o. z siedzibą w K. kwoty 58.285,38 zł.

Wyrok nie został zaskarżony i uprawomocnił się z dniem 17 września 2020 r. (k. 628). Kasację od tego prawomocnego wyroku na korzyść skazanego złożył Prokurator Generalny. Zaskarżając wyrok w części, tj. w zakresie rozstrzygnięcia zawartego w pkt II dotyczącego obowiązku naprawienia szkody nałożonego na podstawie art. 46 § 1 k.k. zarzucił wyrokowi nakazowemu: *„rażące i mające istotny wpływ na treść wyroku naruszenie przepisu prawa karnego procesowego, a mianowicie art. 415 § 1 zd. drugie k.p.k.. polegające na orzeczeniu wobec oskarżonego M.S. na podstawie art. 46 § 1 k.k. środka kompensacyjnego w postaci obowiązku naprawienia wyrządzonej przestępstwem szkody, podczas gdy o roszczeniu wynikającym z popełnienia przestępstwa wcześniej prawomocnie orzeczono w innym postępowaniu, co skutkowało rażącym naruszeniem reguły antykumulacyjnej”*.

W konkluzji kasacji skarżący wniósł o uchylenie punktu II części dyspozytywnej wyroku Sądu Rejonowego w Wejherowie., dotyczącego zobowiązania oskarżonego M. S. do naprawienia szkody poprzez zapłatę na rzecz (...) Sp. z o.o. kwoty 58.285,38 złotych.

Do akt sprawy wpłynęło pismo obrońcy skazanego, ustanowionego na etapie postępowania kasacyjnego, w którym obrońca wnosi zgodnie z wnioskiem zawartym w kasacji a jednocześnie domaga się zasądzenia na rzecz „oskarżonego” kosztów zastępstwa adwokackiego w postępowaniu przed Sądem Najwyższym.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje.

Kasacja jest oczywiście zasadna, co skutkowało jej rozpoznaniem w trybie art. 535 § 5 k.p.k. Trafnie wykazał skarżący w uzasadnieniu kasacji, że akta sprawy o sygnaturze II K 675/20 zawierały w czasie orzekania dokumentację procesową (odpisy orzeczeń sądów cywilnych, które miały status prawomocny – por. np. k. 27-30 oraz k. 485 – 511, 515-525), z której bezspornie wynikało, iż o roszczeniu w kwocie 58.285,38 zł na rzecz spółki określonej w pkt II wyroku sądu *meriti* już prawomocnie orzeczono we wrześniu 2018 r. Porównanie opisu czynu, za który

skazano M. S. z treścią orzeczenia wydanego w sprawie Sądu Rejonowego w G. z dnia 22 listopada 2017 r., VI GC [...] dowodzi bez żadnych wątpliwości, że orzekając obowiązek naprawienia szkody na podstawie art. 46 § 1 k.k. sąd *meriti* w procesie karnym orzekł o tym samym roszczeniu, o którym już pierwotnie prawomocnie orzeczono w postępowaniu cywilnym. Tym samym zasadnie skarżący wskazał, że doszło do rażącego i mającego istotny wpływ na treść wyroku naruszenia przepisu art. 415 § 1 zd. drugie k.p.k., albowiem o tym samym roszczeniu orzeczono już wcześniej prawomocnie w postępowaniu cywilnym. Z tego względu konieczne było uchylenie wyroku w tym zakresie, bez orzeczenia następczego.

Niezasadny okazał się natomiast wniosek obrońcy o zasądzenie kosztów obrony w tym postępowaniu. Po pierwsze, kasacja na korzyść została wniesiona przez Prokuratora Generalnego, a stanowisko na piśmie nie było w opozycji do zaskarżonego rozstrzygnięcia, ale wspierało kasację; nie zwalczał zatem obrońca kasacji i nie doprowadzał swoim stanowiskiem do odmiennego rozstrzygnięcia niż wnioskowane w kasacji. Po drugie, stosowany w postępowaniu kasacyjnym odpowiednio, z uwagi na treść art. 637a k.p.k., art. 634 k.p.k. w zw. z art. 627 k.p.k. nie daje podstawy do zwrotu kosztów obrony w postępowaniu kasacyjnym na rzecz prawomocnie skazanego. Z tego powodu wniosku obrońcy nie można było uwzględnić.

[M.S.]

[ał]